

✦
✦
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

✦
✦
ח'עח

✦
✦
צִוּוּ מִלִּפְנֵי הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר מִי יִשְׁפֹּט בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִפְזַז אֶת עַמְּךָ כְּעַמְּךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּנֵי מֹשֶׁה בְּעֵינֵי כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם יִשְׁפָּטוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיַד ה' וְלֹא יִפְזַז אֶת עַמְּךָ כְּעַמְּךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּנֵי מֹשֶׁה בְּעֵינֵי כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם יִשְׁפָּטוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיַד ה'

סִדְרֵי הַלְמוּד לַיּוֹם ז' בְּסֻלָּה:

סִדְרֵי לְקוּטִי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

תּוֹרַת כֹּב

פִּרְקֵי הַמִּישְׁאָה הַסִּפְרָא הַצְּנוּעוֹתָא

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא. - **בְּרֵאשִׁית' - מֵאמַר, 'בְּרֵא' - חֲצִי**
מֵאמַר, אָב וּבֵן, סְתִים וְגִלְיָא, עָדֵן עֲלָאָה
דְּסְתִים וְגִנְיָה, עָדֵן תַּתָּאָה.

א דַּע שֵׁישׁ חוֹתָם, וְיֵישׁ חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם. חוֹתָם הוּא - כִּי יֵישׁ מוֹכִיחֵי הַדּוֹר, וְהֵם בְּחִינּוֹת רַגְלִין; וְנִקְרְאוּ רַגְלִין, עַל שֵׁם שְׁהֵם לְמוּדֵי ה', הֵינּוּ שְׁלוֹמְדִין כְּבִיכּוֹל אֶת ה', שְׁנוֹתֵנִין לוֹ עֲצוֹת. וְהֵם הוֹלְכִים בְּשְׁלִיחוּתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹכִיחָם וּלְהַחֲזִירָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרְאוּ בְּחִינּוֹת רַגְלִין, עַל שֵׁם הָעֲצָה, כְּמוֹ שֶׁפִּרַשׁ רַש"י (שְׁמוֹת י"א) עַל "וְכָל הָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיךְ" - 'הַהוֹלְכִים אַחַר עֲצַתְךָ, וְעַל שֵׁם הַהֲלִיכָה, שְׁהוֹלְכִים בְּשְׁלִיחוּתוֹ לְהוֹכִיחַ כַּנִּל.

וְכַשֶּׁה שֵׁם יִתְבָּרַךְ גּוֹזֵר גְּזֵרֵי דִין בְּעוֹלָם, וְהַדִּין הוּא הַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ לְהִיזוֹת דִּין תּוֹרָה; וּמַחֲמַת שְׁהֵם לְמוּדֵי ה', הוּא מִתְיַעַץ עִמָּהֶם וּמַגִּילָה לָהֶם הַדִּין-תּוֹרָה שֶׁנִּגְזַר עַל הַדּוֹר. וְהֵם מְכַפְּסִים זֶה הַדִּין-תּוֹרָה וְחוֹתְמִין אוֹתוֹ, בְּבַחֲיִנַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) "מֵעֵין חֲתוּם", שֶׁלֹּא יִינָקוּ מִפְּנֵי הַחִיצוֹנִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִפְּנֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, דִּין אַכְזָרִי. וְזֶה בְּחִינַת (ישעיהו ח): "חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמּוּדֵי", הֵינּוּ בְּלִמּוּדֵי ה' נֶחֱתָם הַדִּין-תּוֹרָה, שֶׁלֹּא יִינָקוּ מִפְּנֵי

הַחִיצוֹנִים. וְהֵם, כְּשֶׁנִּגְלָה לָהֶם הַדִּין-תּוֹרָה, הוֹלְכִים וּמוֹכִיחִים הַדּוֹר, כְּדֵי לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב לְהַמְתִּיק הַדִּין. וְאַפְלוּ בְשַׁעַת מוֹסֵר נְזַהְרִין לְהַחֲתִים וּלְהַסְתִּיר, שְׁלֹא יִינָקוּ מִמֶּנּוּ הַחִיצוֹנִים, בְּבַחֲיַנַּת (אִיּוֹב ל"ג): "וּבְמוֹסְרָם יַחֲתֵם", וְעַל שֵׁם זֶה הֵן בְּחִינַת חוֹתָם.

וְאֵלֹהֵי הַלְמוּדֵי ה' מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַת-וֹב (יִשְׁעִיָּהוּ נ"ד):
"וְכָל בְּנֵי־לְמוּדֵי ה' וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי־ךְ", כִּי הוֹלְכִים לְפִשֵׁר וּלְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים; וּלְפָנָיו יִתְבָּרַךְ מִקְטִינִים הַדְּבָר וּמִמְלִיצִים טוֹב בְּעַדָּם, וּלְפָנָיו יִשְׂרָאֵל מִגְדִּילִים הַחֲטָא מְאֹד, כְּמוֹ שְׁמַצִּינוּ אֶצֶל מֹשֶׁה, שֶׁאָמַר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (שְׁמוֹת ל"ב): "לָמָּה יַחֲרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ", וּלְיִשְׂרָאֵל אָמַר (שָׁם): "אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדוֹלָה" (עֵינַן מ"ר דְּבָרִים פ"א וְזוֹהַר נח ס"ז). וְכִשְׁהֲרַע שֶׁל הַדּוֹר גּוֹבֵר עַל הַחוֹתָם הַנִּל וּמְקַלְקֵל אוֹתוֹ, חַם וְשְׁלוֹם, אֲזִי נִתְקַלְקֵל שְׁלוֹם הָעוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה גְרוּשִׁין וּמַחֲלָקַת בְּעוֹלָם, הֶפְךָ הַשְׁלוֹם, בְּבַחֲיַנַּת (אִיּוֹב י"ח) "וּמַתִּבֵּל יִנְדְּהוּ" ((ב) עֵינַן רש"י פ' מְצוּרַע ע"פ תהי' בַּנְּדָתָה), כִּי מִחוֹתָם נַעֲשֶׂה נְדָתָה, כִּי הֵם בְּמִסְפָּר הַשְּׁוֹתָה, כְּמוֹבָא.

ב וַיֵּשׁ חוֹתָם שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִזֵּה הַחוֹתָם, הֵינּוּ בְּחִינּוֹת יָדַיִם
הַמְקַבְּלִים מוֹסֵר מֵאֵלֹהֵי הַמוֹכִיחִים, בְּחִינּוֹת (אִיּוֹב ל"ז): "בְּיַד כָּל אָדָם יַחֲתוּם". וְהַיָּדַיִם – זֶה בְּחִינַת אֶמוּנָה שֶׁנִּתְקַבֵּל בָּהּ הַמוֹסֵר, בְּבַחֲיַנַּת "כִּפְּאֵשׁ דְּכָר ה' בְּיַד מֹשֶׁה", בְּחִינַת (שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו אֶמוּנָה".

וְזֶה הַחוֹתָם צָרִיךְ שְׁמִירָה יִתְרָה שְׁלֹא יִתְקַלְקֵל, הֵינּוּ שְׁלֹא יִתְקַלְקֵל הָאֶמוּנָה, כִּי כְּשֶׁחַם וְשְׁלוֹם נִתְקַלְקֵל הַחוֹתָם הַחִיצוֹן, יוֹכְלוּ לְהִתְקַרֵּב לְחוֹתָם הַפְּנִימִי, וַיְקַלְקְלוּ הַחוֹתָם הַפְּנִימִי עַל-יַדֵי קַלְקוּל הַחוֹתָם הַחִיצוֹן, שֶׁהוּא הָאֶמוּנָה.

וְכַשְׁחֵם וְשָׁלוֹם, נְתַקְלָקֵל זֶה הַחֹתֶם הַיְדִים, נַעֲשֵׂה מִזֶּה כְּפִירוֹת, שֶׁהִיא הַפֶּךְ הָאֱמוּנָה, וְנַעֲשֵׂה אֱמוּנוֹת כְּזַבִּיּוֹת. כִּי עֵקֶר הָעֲבוּדָה זָרָה אֵין לָהּ כֹּחַ, אֲלָא עַל-יַדֵי שְׁמֻקְבֵּל מִהַיְדִים אֵלוֹ, בְּבַחֲיַנַּת (שְׁמוֹת ל"ב): "וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֶתֹּ בַּחֲרָט" (וְכַמְבֹּאֵר בְּזוֹהַר כִּי-תִשָּׂא, קצ"ב. עַל פָּסוּק זֶה לְעַנְיֵן מַעֲשֵׂה הָעֶגְלָה: בַּמָּה אֲצַלְחוּ בְּעֹבְדָא דָא? בְּגִין דְּ"וַיִּקַּח מִיָּדָם" וְכוּ' - אֵלוֹ כִּד נָטַל מִיַּדְהוֹן הָוָה שָׂדָא לְאַרְעָא; וְאַף-עַל-גַּב דְּיִטְלָה לָהּ לְבַתָּר, לָא הָוָה אֲצַלַח עֹבְדָא בִישָׂא דָא וְכוּ', עֵין שָׁם). וְגַם תְּקוּנֹו הוּא גַם כֵּן רַק עַל-יַדֵי בְּחִינַת הַיְדִים, בְּבַחֲיַנַּת (בְּרֵאשִׁית ל"ה): "וַיִּתְּנוּ אֵל יַעֲקֹב אֶת כָּל אֱלֹקֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּיָדָם", כִּי מ'חֹת"ם' נַעֲשֵׂה 'נְד"ת', בְּבַחֲיַנַּת (יִשְׁעִיָּהוּ א'): "יְדִיכֶם דְּמִים מָלְאוּ", כִּי יָד בְּמִלֹּאוֹ (כְּזֶה: יוֹד דְּלֶת) הוּא מִסְפֵּר נְד"ת, הֵינֹו עֲבוּדַת אֱלִילִים שְׁמֻטְמָאָה כְּנֻדָּה (שְׁבַת פ"ב):

ג וְצָרִיךְ: לְרֹאוֹת לְמִלְאֵת אֶת הַיְדִים, שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה, עַל-יַדֵי הָאָרֶה מְשַׁבְּעָה רוּעִים, שְׁהֵם כְּלָלִיּוֹת שֶׁל כָּל מְנַהֲיָגֵי הַדּוֹר, בְּבַחֲיַנַּת (שְׁמוֹת כ"ט): "שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלָא יָדָם", כִּי הֵם רוּעִים הָאֱמוּנָה לְתַקְנָה וְלְהַשְׁלִימָה. וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרְאוּ רוּעִים, עַל שֵׁם (תְּהִלִּים ל"ז): "וַרְעָה אֱמוּנָה", וְכָל עֵקֶר אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיכֵין הֵם לְהַדּוֹר. וְזֶה בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"ג): "כָּל קֹדְשֵׁי בְיָדֶךָ", שְׁהֵם בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת שֶׁל כָּל מְנַהֲיָגֵי הַדּוֹר. וְזֶה בְּחִינַת (הוֹשֵׁעַ י"ב): "וְעַם קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן". וּמַשָּׂה, שֶׁהוּא אֶחָד מְשַׁבְּעָה רוּעִים, נִקְרָא עַל שֵׁם זֶה 'רְעִיא מְהִימָנָא'.

ד וְאֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאֵלוֹ הַרוּעִים, שְׁהֵם כְּלָלִיּוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, אֲלָא עַל-יַדֵי עֲזוֹת, כְּמַאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה (אֲבוֹת פָּרָק ה'): 'הוּי עֹז כְּנִמְר', כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת ט"ו): "נִהַלְתָּ בְּעֶזֶךָ אֵל נִוָּה קְדוֹשֶׁךָ", הֵינֹו, עַל-יַדֵי עֲזוֹת נְכַנְסִין

לְתוֹךְ הַקְדָּשָׁה. כִּי יֵשׁ רוּעִים שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְהֵם גַּם כֵּן
 מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר, וְכוּפִין אֲנָשִׁים לְתַחֲוֹת שְׁעֲבוּדֵיהוּ, וְעָקֵר מַלְכוּתָם
 הוּא עַל-יַדֵּי עֲזוּת, כִּי 'עֲזוּת - מַלְכוּתָא בְּלֹא תַגָּא' (סְנֵהֲדֵרִין ק"ה.),
 וְהֵם כְּכֹלָבִים בְּעֲזוּתָם, בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּהוּ נ"ו): "וְהַכֹּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ
 הַמָּה רַעִים", וְהֵן 'פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכֹּלָב' (סוּטָה מ"ט:). וְעַל כֵּן כִּדֵּי
 לְהַנְצִיל מֵהֶם, מִתַּחַת מְמַשְׁלָתָם, אִי אֶפְשָׁר רַק עַל-יַדֵּי עֲזוּת, לְעַמּוּד
 נֶגֶד עֲזוּתָם; וְאָז: "נִהְלַת בְּעֲזָךְ אֵל נִוָּה קְדָשְׁךָ", שְׁנַכְנַם לְתוֹךְ
 הַקְדָּשָׁה.

וְכֹל הַקּוֹלוֹת - הֵן שֶׁל צְעָקָה, הֵן שֶׁל אֲנָחָה, הֵן קוֹל
שׁוֹפָר, הֵן קוֹל זְמֶרָה - כָּלֵם הֵם בְּבַחֲיִנַת
עֲזוּת, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים ס"ח): "הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֲזִי":

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהֵר"ן הַיּוֹפְיִי:

חֹתֶם בְּתוֹךְ חֹתֶם - כב

א יֵשׁ צְדִיקִים כָּאֵלוֹ שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת לְמוּדֵי הַשֵּׁם הֵינּוּ שְׁלוּמְדִין
 כְּבִיכּוֹל אֵת הַשֵּׁם שְׁנוֹתֵנִין לוֹ עֲצוּת וְהֵם הוֹלְכִין בְּשְׁלִיחוּתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹכִיחֵם וּלְתַחֲזִירָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-שֵׁם-זֶה נִקְרָאִים
 רְגָלִין עַל-שֵׁם הָעֵצָה כְּמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י (שְׁמוֹת י"א ח) הָעֵם אֲשֶׁר
 בְּרַגְלֵיךְ הַהוֹלְכִים אַחַר עֲצָתְךָ וְעַל-שֵׁם הַהֲלִיכָה הַנִּלְ וְכִשְׁהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ גּוֹזֵר גְּזֵרֵי דִין בְּעוֹלָם וְהַדִּין צָרִיךְ לְהִיּוֹת דִּין תּוֹרָה וּמַחֲמַת
 שֵׁהֵם כְּבִיכּוֹל לְמוּדֵי הַשֵּׁם עַל כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתִּיעֵץ עִמָּהֶם
 וּמְגַלֶּה לָהֶם הַדִּין תּוֹרָה שְׁנַגְזֵר עַל הַדּוֹר. וְהֵם מְכַסִּין זֶה הַדִּין-
 תּוֹרָה וְחֹתֶמִין אוֹתוֹ בְּבַחֲיִנַת "מֵעֵין חָתוּם" (שִׁיר הַשִּׁירִים ד' יב) כְּכִדֵּי
 שֶׁלֹּא יִינָקוּ מִמֶּנּוּ הַחִיצוֹנִים שֶׁלֹּא יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ חֵם וְשָׁלוֹם דִּין
 אַכְזָרִי. וְהֵם כְּשֶׁנִּגְלָה לָהֶם הַדִּין-תּוֹרָה הוֹלְכִין וּמוֹכִיחִים הַדּוֹר כִּדֵּי

לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב לְהַמְתִּיק הַדִּין. וְאַפְלוּ בְשַׁעַת מוֹסֵר נְזַהְרִין גַּם כֵּן
 לְהַחֲתִים וּלְהַסְתִּיר שְׁלֹא יִינָקוּ מִמֶּנּוּ הַחִיצוֹנִים חֵם וְשָׁלוֹם. וְעַל שֵׁם
 זֶה הֵן בְּחִינַת חוֹתָם, חוֹתָם הַרְגְּלִין חוֹתָם הַפְּנִימִי. וְאֵלוּ הַלְמוּדֵי
 הַשֵּׁם מוֹכִיחֵי הַדּוֹר מְרַבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "וְכָל בְּנֵי־ךָ
 לְמוּדֵי ה'" וְגו' (יִשְׁעִיָּה נ"ד יג) כִּי הוֹלְכִים לְפִישָׁר וּלְעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין
 יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים יִתְבָּרַךְ:

ב וְאִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל תּוֹכָחָה וּמוֹסֵר מִמוֹכִיחֵי הָאֻמָּת הַנִּלְכָּד כִּי אִם
 עַל־יְדֵי אֱמוּנָה כִּי הָאֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת יָדַיִם לְקַבֵּל הַמוֹסֵר עַל יָדָם.
 וְזֶה הוּא חוֹתָם לְמַעַלָּה מִחוֹתָם הַנִּלְכָּד דְּהֵינּוּ חוֹתָם הַיְדִינִין חוֹתָם
 הַחִיצוֹן. וְצָרִיךְ שְׁמִירָה יִתְרָה שְׁלֹא יִתְקַלְקַל חוֹתָם הַזֶּה הֵינּוּ
 הָאֱמוּנָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה חֵם וְשָׁלוֹם יוֹכְלוּ לְקַלְקַל חוֹתָם הַפְּנִימִי הַנִּלְכָּד
 וְאִז נִתְקַלְקַל שָׁלוֹם הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי קְלָקוּל הָאֱמוּנָה חֵם
 וְשָׁלוֹם הוּא בָּא לְכַפִּירוֹת וּלְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת וּלְכַמָּה מֵינֵי לִיצָנוֹת
 וְאֵינּוּ שׁוֹמְעֵי כָּלֵל הַמוֹסֵר הַנִּלְכָּד. וְעַל־יְדֵי קְלָקוּל הַתּוֹכָחָה וְהַמוֹסֵר
 הַזֶּה בָּאִים גְּרוּשִׁינִין וְטַלְטוּלִים וְנַעֲשִׂיִת מַחֲלֻקָּת בְּעוֹלָם לְהַפְּדֵי
 מִשָּׁלוֹם הַנִּלְכָּד נִמְצָא שְׁהָאֱמוּנָה הִיא הָעֶקֶר. עֶקֶר חוֹתָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל
 הַקֹּדֶשׁ. וְהִיא כְּלָלִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְאִז יִשְׁמַע וְיִקַּבֵּל מוֹסֵר הַנִּלְכָּד
 וְיָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם וְיִרְחַמְהוּ נִמְצָא שְׁנַשְׁמָרָת כָּל הַקֹּדֶשׁ עַל־יְדֵי
 אֱמוּנָה:

ג וְאִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אִם עַל־יְדֵי שְׁבָאִים לְצַדִּיקֵי
 הַדּוֹר הָאֻמְתִּיִּים. כִּי כָּל עֶקֶר אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיכִים הֵם לְהַדּוֹר
 שִׁיחָם כְּלָלִיּוֹת כָּל מְנַהֲיָגֵי הַדּוֹר וְהָאֱמוּנָה וְהַקֹּדֶשׁ. וְהָעֶקֶר הַצַּדִּיק
 בְּחִינַת מִשְׁהָ שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם זֶה רַעֲיָא מְהִימָנָא כִּי רוּעָה הָאֱמוּנָה
 לְתַקְנָהּ וּלְהַשְׁלִימָהּ וְהוּא אֶחָד מִשְׁבְּעָה רוּעִים שְׁבַכְל דּוֹר וְדוֹר (וְעֵין
 בְּבֹא מְצִיעָא פָּרָק ז' בְּרַבִּי חִיָּא וּבְנָיו):

סדר תשי פלוהר"ן הי"א:

קיז (יד) בַּשָּׁנָה תִּקַּם הָעֲשָׂה נִשְׁוֹאֵין לְבַתּוֹ מְרִים זְכוּרָה לְבָרְכָה
 בְּקַהֲלֵת־קֹדֶשׁ וּוְאֶלְטִישִׁימֶסְק. וּבַשַּׁבָּת שְׁלֹפְנֵי הַחֲתָנָה שְׁקוֹרִין
 פְּאֶרְשִׁפִּיל שְׁהָיָה בְּפָרְשֵׁת נַח בְּרֹאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן הָיָה מְרַקֵּד כָּל
 הַיּוֹם כָּלוּ. וְרַקוּדִין כָּאֵלוֹ לֹא נִרְאָה מִמֶּנּוּ בְּשׁוּם פֶּעַם כְּמוֹתָם, כִּי
 אָז הָיָה מְרַקֵּד כְּמַעַט כָּל הַיּוֹם. וּמָה שְׁהָיָה אָז בְּאוֹתוֹ הַשַּׁבָּת אֵי
 אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר. וְהַתְּפִלָּה עִמָּנוּ חֲגוּר בְּפִאֲטִישִׁילֵעַ [כְּעֵין
 מְטַפְּחַת] לְבַד, וְאַחֲרֵיכֵן בְּסֻעָדָה שְׁלִישִׁית יָשַׁב אָז עִמָּנוּ וְאָמַר
 לְזִכֹּר הַשָּׁלֹשׁ סֻעָדוֹת זֶה.

וְסִפֵּר אָז שֶׁבְּאוֹתוֹ רֹאשׁ־הַשָּׁנָה נָתַנוּ לוֹ עֶקֶס־פֶּעֶנָם [הוֹצָאוֹת] אֶלְפִי
 אֲדָמִים אַחֵר כָּל הַהֲצַטְרָכוֹת וְהָיָה בְּמָקוֹם שְׁהָיָה וְהוּא אוֹהֵב תּוֹרָה
 מְאֹד, וְהָיָה שָׁם מָקוֹם שְׁאָמְרוּ שָׁם תּוֹרָה גְּבוּהָ מְאֹד וְהִלֵּךְ לְשָׁם
 וְעָמַד שָׁם שׁוֹמֵר עַל הַפֶּתַח וְלֹא הִנִּיחוֹ לְכָנָם. וְנָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים
 אֲדָמִים שְׁלוֹ כִּדֵּי שִׁינִיחוּהוּ. וְהָיָה לוֹ שָׁם יִצָּר הָרַע גָּדוֹל עַל הָאֱלֹהִים
 אֲדָמִים שְׁלֹא לְתַנָּם. וְגַם יוֹדֵעַ אֶפְלוֹ הַיִּצָּר הָרַע שִׁישׁ שָׁם. וְנִכְנָם
 לְשָׁם וְשָׁמַע מֵהַ שְׁשָׁמַע, וּמָה שְׁשָׁמַע בְּאוֹתוֹ הָעֵת הִינּוּ מְאָמַר
 חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם בְּלִקוּטֵי א' סִימָן כ"ב הוּא מֵאוֹתוֹ הַתּוֹרָה שֶׁל
 הַמָּקוֹם הַזֶּה"ל, רַק הוּא מְעַט וּמְקַצֵּת וְכוּ'.

וְאָמַר אָז הַתּוֹרָה וַיֹּאמֶר י'י ס'לְחֹתִי כ'דְּבָרֶיךָ רֹאשִׁי־תִבּוֹת כּוֹס"י,
 שְׁנֵדָפָם מוֹהֵה רַק רֹאשִׁי פְּרָקִים בְּסִימָן קע"ז בְּלִקוּטֵי א'. וְאֲנִי
 פְּסֻקֹתֵי אָז לּוֹמֵר קִדִּישׁ עַל אֲמִי זְכוּרָה לְבָרְכָה. וְאָז אָמַר בְּהַתּוֹרָה
 יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא כְּנֵדָפָם בְּהַרְאֵשִׁי פְּרָקִים. וְגַדֵּל הַשְּׁמִיחָה
 שְׁהָיָה אָז אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֲשֶׁרֵי מִי שְׁרָאָה זֹאת.

בְּאוֹתוֹ הַשַּׁבָּת שָׁתָה מְעַט יַיִן מִחֲמַת שְׁמִיחַת הַנִּשְׁוֹאֵין כְּנֵדָהוּג, וְהָיָה
 בְּשְׁמִיחָה גְּדוּלָה וְרַקֵּד הַרְבֵּה כְּמַעַט כָּל הַיּוֹם כְּנִזְכָּר לְעֵיל. וְאָז סָמַךְ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א"כר - אָמַר מִנְהַרְנֵי תִצִּי"ל "עַד לַעֲנֵי מִקוּוֹה שִׁדְּךָ לַעֲהֹד מִסִּפְרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

עָצְמוֹ עַל רַבִּי יוֹדֵל וְרַקֵּד, וְהָיוּ מִזְמָרִים אֲזוּ נִגּוֹן נָאֵה וְהַתְּעוֹרְרוֹת
שֶׁל יִרְאָה, וְהוּא רַקֵּד עַל־יְדֵי זֶה הַנִּגּוֹן. כִּי כֵן הָיָה דְרָכּוֹ עַל־פִּי רַב
לְרַקֵּד עַל־יְדֵי נִגּוֹן שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת וִירְאָה. וְהַנִּגּוֹן יָדוּעַ אֶצְלָנוּ,
וְאָמַר אֲזוּ שֶׁהַנִּגּוֹן הַזֶּה הוּא נִגּוֹן קְרִיאָה וְכְרוֹן, שְׁקוֹרִין אוֹתָם
עַל־יְדֵי נִגּוֹן זֶה שִׁיתְקַבְּצוּ כָּלָם עַל הַחֲתָנָה. הֵינּוּ שְׁקוֹרִין כָּל
הַנְּשָׁמוֹת הַמֵּתִים הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל מְשִׁפְּחָתוֹ שֶׁהֵם הַבַּעַל־
שֵׁם־טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְזִקְנוֹ רַבִּי נַחֲמָן זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְאָמַר
הַצְּדִיקָת זְכוֹרָנָה לְבָרְכָהּ, שְׁכָלָם יָבוֹאוּ עַל הַחֲתָנָה כְּמִבְּאֵר בְּזֹהַר
הַקְּדוֹשׁ שֶׁבְשַׁעַת הַחֲתָנָה מִתְקַבְּצִים כָּלָם.

וְאֲזוּ הַתְּפִלָּל מִנְּחָה עִמָּנוּ יַחַד בַּמָּקוֹם שֶׁאֲכַלְנוּ שָׁם סְעֻדַת שִׁחְרִית
הֵינּוּ בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ. וְהַתְּפִלָּל מִנְּחָה חָגוּר וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן יָשֵׁב
עִמָּנוּ בְּשֵׁלֶשׁ סְעֻדוֹת כַּנִּ"ל, וְהַתְּחִיל לְזַמֵּר בְּנֵי הַיְכָלָא וְכוּ' וְהָיָה
הַשְּׁלֵשׁ־סְעֻדוֹת בְּדֶרֶךְ שְׂמֻחָה. וְאָמַר אֲזוּ מִי שֶׁיְכוֹל לְשִׁתּוֹת יְכוֹל
לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת (אֲזוּ אֲגוֹסְטֵר יְהוּד טִיט אֲטְרִינְק וְוייז קָעז עַר מוֹחֵל עֲוֹנוֹת זִיין)
וְאָמַר כָּל הַתּוֹרָה וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם סְלַחְתִּי וְכוּ' רְאֵשִׁי־תְבוֹת כּוֹסִי.
וְאַחֲר־כֵּן בְּעֶרְב הַתְּפִלָּה שְׁלֵא הַשְּׁתַּמֵּשׁ עֲדִין בְּזִכּוֹת אָבוֹת, וּמָה
שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הָיָה אֲדַרְבָּא טוֹבָה לָהֶם:

סֵדֶר הַשְּׁלֵשׁ־בֵּית הַיּוֹמִי:

בְּאוֹר א. מִי שֶׁמְהַרְהַר בְּבֵת אֵל נִכָּר, עַל־יְדֵי זֶה בְּנֵיו לֹא יִהְיוּ
לוֹמְדִים. ב. מִזֵּל שֶׁל אִשָּׁה כְּפִי מִזֵּל הָאִישׁ. ג. הַזְּיוּג שֶׁהוּא בְּבֵית
נָאֵה, עַל־יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ צוֹרָה יָפָה וּמִתְקַנֶּת לְבָנֵיהֶם. ד. הַבָּא עַל
הַגּוֹיָה, כְּאֵלוֹ נִתְחַתֵּן עִמָּהֶם. ה. הַבְּשָׁמִים מִכְּנִיסִין תְּאֻוָּה לְאָדָם. ו.
בֵּית כּוֹהֵן לְיִשְׂרָאֵל וּבֵית תַּלְמִיד־חָכָם לְעַם־הָאֶרֶץ, אֵין זְוֹנָם עוֹלָה
יָפָה: אֲזוּ אֶלְמָנָה, אֲזוּ גְרוּשָׁה, אֲזוּ זֶרַע אֵין לָהּ, אֲזוּ קוֹבְרָה, אֲזוּ

קוֹבְרָתוֹ, אֹ מְבִיאָתוֹ לְיַדֵּי עֲנִיּוֹת וְלְיַדֵּי גְנוּת. ז. זֶקֶן מְנַאֵף – אִין
הִדְעַת סוֹבְלָתוֹ וְאַחֲר־כֵּן הוּא נְבוֹזָה בְּעֵינַי עֲצָמוֹ. ח. שְׂבָעָה
בְּמַנְדִּין, וְאַחַד מֵהֶם – מִי שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה. ט. תְּאַוֶּת נְאוּף אִינוֹ
נְרַחֵק מִן הָאָדָם אֲלָא עַל־יַדֵּי הִרְחַקַת רְאוּת הָעַיִן וְהַמַּחֲשָׁבָה. י.
לֹא תִכְנַס עִם פְּתוּיָהּ בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן, כִּי אֲרִיכַת הִרְגָּשִׁית הַחוֹשֵׁב
אֲפִלוֹ לְבַחֲיַנַת הַשּׁוֹלֵל תִּפְעַל הַגְּבֵרַת הַחֲפִץ וְתִתְּהַפֵּךְ הַרְצוֹן אֵלָיו.
יֵא. עַל־יַדֵּי הַיִּזְן רֹב נְאוּף. יב. מִי שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה, אִינוֹ אָדָם, וְכֹאֵלוֹ
שׁוֹפֵךְ דָּמִים וּמִמַּעַט אֶת הַדְּמוּת. יג. מִי שְׂמַחֲסֵר עוֹנֵת אִשְׁתּוֹ, וַיֵּשׁ
לָּהּ צֶעַר מְזֵה, הוּא נִעְנָשׁ בְּמִיתָה. יד. לְפַעְמִים עַל־יַדֵּי שְׂדוּכִים
שְׂאִינָם הַגּוֹנִים זֶה לָּזֶה, אֲחַד מֵהֶם מֵת. טו. מִי שְׂנוֹשֵׂא אִשָּׁה
רְשָׁעָה גְרוּשָׁה – קוֹבְרָתוֹ. טז. נְאוּף שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת.
יז. כָּל הַמְּזֻנָּה, עַל־יַדֵּי זֶה אִשְׁתּוֹ רֹאֶה בַּחֲלוֹם טְמֵאוֹת הַנִּקְרָא
מְאָרִין. יח. כָּל הַנוֹשֵׂא אִשָּׁה לְשֵׁם שָׁמַיִם, כֹּאֵלוֹ יִלְדָה. יט. עַל־יַדֵּי
זוּג שְׂאִינוֹ בְּקִדְשָׁה בָּא שְׂרָפָה. כ. כָּל הַבָּא דְבַר עֲבָרָה לִידוֹ וְאִינוֹ
עוֹשֵׂאָהּ, עוֹשִׂים לוֹ נֶם. כא. הַנוֹשֵׂא אִשָּׁה, שְׂאִינָה הוֹגֵנַת לוֹ, כֹּאֵלוֹ
חוֹרְשׁוֹ לְכָל הָעוֹלָם כָּלוֹ וְזוֹרְעוֹ מַלְחָה, וְכִשְׁתִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁרְהָ
שְׂכִינָתוֹ, הוּא מַעֲיֵד עַל כָּל הַשְּׂבָטִים, וְאִינוֹ מַעֲיֵד עָלָיו. כב. הַמַּפְרֵ
בְּרִית, כֹּאֵלוֹ הַפֵּר כָּל הַמְצוּוֹת. כג. הַמְכַנְסִים מְכַפְּרִים עַל גְּלוּי
עָרִיּוֹת. כד. עַל־יַדֵּי נְאוּף נוֹפְלִים הַצְּדִיקִים. כה. עַל־יַדֵּי שְׂמֻקוֹנִין עַל
מִיתַת הַצְּדִיקִים, עַל־יַדֵּי זֶה מְשַׁבֵּר אֶת עֲצָמוֹ מֵאַהֲבַת נָשִׁים.

סֵדֶר שְׂיַחֲוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

וְכָל זְמַן שְׂאִינוֹ חָזַק בְּדַעְתּוֹ שֶׁתָּמִיד יִמְשֵׁךְ עֲצָמוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ
בְּכָל מַה שְׂיֻכַּל בֵּין בְּעַלְיָהּ בֵּין בִּירִידָה חֵם וְשָׁלוֹם, אֲפִלוֹ אִם תִּהְיֶה
הִרְיָדָה חֵם וְשָׁלוֹם, אִיךָ שֶׁתִּהְיֶה אַף־עַל־פִּי־כֵן יִהְיֶה חָזַק וְאַמִּיץ
בְּדַעְתּוֹ לְמִשְׁךְ וּלְהַשְׁתוֹקֵק וּלְהַתְנַעֵנֵעַ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַצֶּעַק

זֶחַק נִתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר

ח"ו

◀ צמר מזהרני"ת דצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון לכו"◀

◀ צמר מזהרני"ת דצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון לכו"◀

וְלֹהֲתַפְּלֵל וְלֹהֲתַחַנֵּן אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְלַעֲשׂוֹת מַה שְּׁיֻכַּל
 בְּעִבּוֹדֵת ה' בְּשִׂמְחָה, אַפְלוּ אִם יְהִיֶּה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, כָּל זְמַן שְׂאִין לוֹ
 הַתְּחִיָּקוֹת הַזֹּאת בְּאַמַּת אִי אֲפָשָׁר לוֹ לְהִתְקָרֵב לַהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 בְּאַמַּת וְכָל כֶּךָ הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק עַד שֶׁהוּא מְכַרֵּחַ לְהִיּוֹת מְרַצֶּה
 לַעֲבֹד אֶת ה' תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּו עַל מְנַת שְׁלֹא לְקַבֵּל פְּרָם כִּי
 לְפַעֲמִים נִדְמָה לְהָאָדָם שֶׁרְחוּק שֶׁהוּא יְזַכֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא לְפִי
 גִדְּל הַתְּרַחֲקוֹתָיו מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אַף־עַל־פִּי־כֵן יְהִיֶּה מְרַצֶּה לַעֲשׂוֹת
 מַה שְּׁיֻכַּל בְּעִבּוֹדֵת ה' בְּלֹא עוֹלָם הַבָּא וְאֲפְלוּ אִם נִרְאֶה לוֹ שְׂיִהְיֶה
 לוֹ גִיהֵנָם גַּם־כֵּן חֵם וְשָׁלוֹם, יְהִיֶּה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה הוּא מְחַיֵּב לַעֲשׂוֹת
 אֶת שְׁלוֹ תָּמִיד בְּעִבּוֹדֵת ה' כָּל מַה שְּׁיֻכַּל לַעֲשׂוֹת וְלִחֲטֹף אִיזָה
 מְצוּהָ אִזו תּוֹרָה וְתַפְלָה וְכִיּוֹצֵא, וְהוֹ הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה וְכַעֲיֵן מַה
 שְּׂמַסְפָּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זָכָר צָדִיק לְבִרְכָה, שֶׁפַּעַם אַחַת
 נָפַל בְּדַעְתּוֹ מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׁבֹודָאי לֹא יְהִיֶּה לוֹ עוֹלָם
 הַבָּא חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא הָיָה לוֹ בְּמַה לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, וְאָמַר:
 אֲנִי אֹהֵב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלֹא עוֹלָם הַבָּא וְכָל אָדָם אֲפְלוּ אִישׁ
 פָּשׁוּט אִי אֲפָשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמַּת כִּי־אִם כְּשִׁיכוֹל לַעֲמֹד
 בְּכָל כְּנֻזָּכָר לְעֵיל וְאֲפְלוּ בְיֹום אֶחָד צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ כַּמָּה
 פַּעֲמִים וְלִהְתַּחֵיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ כְּנֻל עַד אֲשֶׁר יְזַכֶּה בְּרָבוֹת
 הַיָּמִים לִילָךְ בְּדַרְכֵי ה' כְּסֵדֵר אָמֵן:

מט בְּעֵינָיו קְדוּשַׁת הַשֵּׁם שְׂאָמְרוּ רַבוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (כְּתָבוֹת
 לג:): אֶלְמִלָּא נַגְדוּהָ לְחֻנְנִיהָ מִישְׂאֵל וְעֶזְרִיהָ וְכוּ', אָמַר שְׂאִינוּ חַיִּיב
 כִּי אַף־עַל־פִּי־כֵן יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂיִמָּצֵא אֶחָד שְׂיִקְדָּשׁ הַשֵּׁם אַפְלוּ אִם
 יַעֲשֶׂה לוֹ כָּל הַיַּסּוּרִים וְהַכְּאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכַמוֹ שְׂמַסְפָּרִים מִהֲדוֹרוֹת
 הַסְּמוּכִים לְפָנֵינוּ כַּמָּה מֵינִי עֲנוּיִים שֶׁסָּבְלוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּשֵׁבִיל קְדוּשַׁת
 הַשֵּׁם אֲשֶׁרֵי לָהֶם:

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרֹף הַיּוֹפֵי:

סימן קמח (א) אין ש"צ רשאי להפשיט התיבה בצבור כל זמן שהם בבית הכנסת. (פי' רש"י שהיו רגילים להביא ס"ת מבית אחר שהיא משתמרת בו וכו' עד שטורח צבור הוא להתעכב שם ועיין בפנים בא"ח):

סימן קמט (א) אין הצבור רשאים לצאת מבית הכנסת עד שיצניעו ס"ת: הגה מיהו אם אינם יוצאים רק יחיד לית לן בה (ב"י בשם הר"י בחדושי מגילה). ואם מצניעים הס"ת בבית אחר אם אין לבית הכנסת אלא פתח א' צריכין להתעכב עד שיצא הס"ת וילכו אחריו למקום שמצניעים אותו שם ואם יש לבית הכנסת שני פתחים יכולים לצאת בפתח אחד קודם שיצא הס"ת בפתח האחר ובלבד שילכו אחר הס"ת וילווחו למקום שמצניעין אותו שם: ובלבד שילכו אחר הס"ת וילווחו למקום שמצניעים אותו שם: הגה ובמקומות שמצניעין אותו בהיכל שהוא הארון בבית הכנסת מצוה לכל מי שעוברת לפניו ללוותה עד לפני הארון שמכניסין אותה שם (ד"ע ומהרי"ל). וכן הגולל ילך אחר הס"ת עד לפני הארון ועומד שם עד שיחזירו הספר תורה למקומה: (הגה' מיימוני פ' י"ב מה"ת) וכן נוהגין במגביה הס"ת כי הוא עיקר הגולל וכמו שנתבאר סימן קמ"ז ס"ד ויש שכתבו שמביאים התינוקות לנשק התורה כדי לחנכם ולזרזם במצות וכן נוהגין (אור זרוע):

סימן קנ (א) כופין בני העיר זה את זה לבנות בית הכנסת ולקנות להם תורה נביאים וכתובים. (ועיין לעיל סימן נ"ה אם כופין זה את זה לשכור להם מנין): **(ב)** אין בונים בית הכנסת אלא בגבהה של עיר ומגביהין אותו עד שיהיה גבוה מכל בתי העיר שמתמשים בהם לאפוקי בירניות (פירוש בנינים העשויים לנוי תרגום שכיית החמדה בירניות שפירן) ומגדלים שאין משתמשים בהם. ונג

שהוא משופע ואינו ראוי לתשמיש משערין עד המקום שהוא ראוי לתשמיש דהיינו שאם יש עליה תחת הגג לא תהא גבוה יותר מבית הכנסת: הגה ובשעת הדחק או שיש מצות מלכות שאינן רשאים לבנות בית הכנסת כדינו מותר להתפלל בבית אע"פ שדריין בעליה על גביו ובלבד שינהגו בעליה שעליו בנקיות כמו שיתבאר סוף סימן קנ"א (ב"י סימן קנ"ד בשם מהר"י בן חביב): (ג) מי שהגביה ביתו יותר מבית הכנסת י"א שכופין אותו להשפילו. (ואם עשה בנין גבוה יותר בקרן אחד מבית הכנסת סגי בכך): (הגהות מיימון פרק י"א מהלכות תפלה שכן היה מעשה): (ד) הבונה כנגד חלון בית הכנסת אין מספיק לו בהרחקת ד"א לפי שהוא צריך אור גדול: (ה) אין פותחין פתח בית הכנסת אלא כנגד הצד שמתפללין בו באותה העיר שאם מתפללין למערב יפתחוהו למזרח כדי שישתחוו מן הפתח נגד הארון שהוא ברוח שמתפללין נגדו: הגה ועושין בימה באמצע ב"ה שיעמוד עליה הקורא בתורה וישמעו כולם וכשמתפלל הש"צ פניו כלפי הקדש וסדר הישיבה כך היא הזקנים יושבים פניהם כלפי העם ושאר העם כולם יושבים שורות שורות פניהם כלפי הקודש ופני הזקנים (טור):

סימן קנ"א (א) בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגין בהם קלות ראש כגון שחוק והתול ושיחה בטילה ואין אוכלים ושותים בהם ולא מתקשטין בהם ולא מטיילין בהם ולא נכנסים בהם בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים ות"ח ותלמידיהם מותרים לאכול ולשתות בהם מדוחק. ויש אומרים דבבית המדרש אפילו שלא מדוחק שרי (ר"ן פ' בני העיר). ואין מחשבים בהם חשבונות אא"כ הם של מצות כגון קופה של צדקה ופדיון שבויים ואין מספידים בהם אא"כ יהיה ההספד לאחד מגדולי העיר שכל בני העיר מתקבצים ובאים להספידו ואם צריך ליכנס בהם

לצרכו כגון לקרוא לאדם יכנס ויקרא מעט או יאמר דבר שמועה ואח"כ יקראנו כדי שלא יהא נראה כאילו נכנס לצרכו ואם אינו יודע לא לקרות ולא לשנות יאמר לאחד מהתינוקות קרא לי פסוק שאתה קורא בו או ישהא מעט ואח"כ יצא שהישיבה בהם מצוה שנאמר אשרי יושבי ביתך: (שיעור הישיבה כדי הלוד ב' פתחים) (לדעת הי"מ במימון צ' סוף סעיף כ')

סדר לקווי תפלות היומי:

תיד: ותעזרני לקדש עצמי בקדשת הברית בכל מיני קדשות ותמחל ותסלח לי כל מה שפגמתי עד הנה בפגם הברית, הן מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה הן מה שפגמתי בראת העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים בשוגג או במזיד באנס או ברצון, מנעורי עד היום הזה על כלם תמחל ותסלח ותכפר לי אלוה סליחות ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול ומעתה תהיה בעזרי ותשיעני ותצליחני ותעזרני בכל עת באפן שאזכה לקדשת הברית באמת:

תטו: רבונו של עולם רבונו דעלמא כלא, "רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה" כי אתה ידעת את מרירות לבבי, את מרירות מכותי האנושות את מרירות נפשי האמלקה, כי נפשי מרה לי מאד ואל מה אדמה ואמשיל מרירותי, מר ממות, מר מלענה וראש מר מכל מרירות שבועולם ואתה ידעת רבונו של עולם אשר לפי עצם חלשות נפשי, לפי עצם ורבו החולאת והמכאובים הרעים והמרים והפגמים העצומים שהטלתי בנפשי עליי מעשי הרעים, אין שום רפואה בעולם שתוכל להועיל לי ואפלו אם תמצא ברחמיך איזה רפואה שיועיל לי, אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה לפי מכותי האנושות מאד, כי אי אפשר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אז אומר מוהרש"ת זצ"ל "צדק צדקוה שד"ך צדקוה מצדו רבנו יהיה תיקון רב"ל" וזו היתה תשובתו למה שכתבתי "חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לי לסבל מרירות הרפואה והתשובה שצריכים לסבל לתקן פגם הרחוק אחד, מכל שכן הרחוקים ופגמים וחסמים רבים ועצומים כאלה ואם אמרתי לספר אפס קצה מהפגמים של יום אחד, יכלה הזמן אפלו הפגמים של היום שנקרא אצלנו טוב קצת, גם כן אי אפשר לשער ולהעריך הפגמים שבכל עת ובכל שעה, מכל שכן הימים רעים שהיה לי אזי, אזי ואבוי, אזי אזי ומר מה אומר ומה אדבר, מרירות נפשי עד שמים יגיע, כאב נשמתתי מי יוכל לשער:

תמו: רבוננו של עולם אתה ידעת, ואם אפלו תשליך אחרי גוף כל חטאתי כאלו אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא תלביש את רפואתי כי אם במרירות מעט דמעט גם כן אי אפשר לי לסבל כלל כי לפי עצם רבוי המרירות המכרח לרפואתי לפי עצם חליי נפשי אי אפשר לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות, מהמרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חטאי ועונותי ופשעי המרבים כי "אתה חשקת נפשי משחת בלי" והשלת אחרי גוף כל חטאתי ולא הלבשת את השלום והרפואה שלי כי אם במרירות מעט דמעט כפי יכולתי ואף על פי כן, גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל ולסבל, כי לפי עצם חליי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור דעתי, אי אפשר לי לסבול שום מרירות כלל:

תיו: ועל זאת באתי להפיל תחנותי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי "גדול העצה ורב העלייה" עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, ואין דבר נמנע ממך, הן "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה" ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובידך הכל "ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל" ומי יאמר לך מה תעשה, על כן "על משמרתתי אעמדה", ואזעק ואשוע ואצעק אליך

תמיד, עד שתחנני, ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני
 ברחמיך את עין החיים להמתיק ולבטל מרירות המים הרעים,
 ותסיר ממני כל מיני מרירות ברחמיך ותתן לי כח וגבורה
 והתחזקות לסבל ולקבל עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח
 לסבל בשביל רפואתי, ותמעט בחסדיך את המרירות של רפואתי
 בתכלית המעוט ותמהר לרפאת אותי רפואה שלמה, רפואת
 הנפש ורפואת הגוף, כי אני רואה מרחוק חסדיך הגדולים, שאתה
 מגדיל עמי בכל עת ובכל שעה בלי שיעור וערך ומספר, על כן
 אני משליך יהבי עליך לבד שתרחם עלי ותגן בעדי ותפרם עלי
 את סבת שלומך ותעלה רפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי
 נפשי וגופי, ותקיים בי מקרא שכתוב: "בורא ניב שפתים, שלום
 שלום לרחוק ולקרוב אמר ה', ורפאתיו":

תיח: ותזכני מעתה לקדשת הברית באמת ותשפיע ותאיר עלי
 באור פניך, ותמשיך עלי הארת פנים, שאזכה להדרת פנים
 להארת פנים דקדשה ותפתח את דעתי, ותשפיע עלי שפע
 החכמה והבינה והדעת מאתך ותאיר עיני במאור תורתך, עד
 שאזכה לחדש בתורה בכל עת חדושים אמתיים ואזכה לדרש את
 התורה בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן ולגלות ולבאר
 על ידי זה דרושים וביאורים וחדושים אמתיים בתורה ותמשיך
 עלי ברחמיך וחסדיך האמתיים "משח רבות קדשא", שפע הדעת
 והשכל דקדשה מתליסר תקוני דיקנא קדישא ותזכני להיות נכלל
 בכלל זקנים שבקדשה עד שאזכה להארת פנים להדרת פנים: